

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem spørger, hvorfor jeg har afslået et andragende om prøveløsladelse af lærer Laurids Larsen, efter at denne den 28. f. m. har afsonet halvdelen af den ham idømte straf af fængsel i 22 måneder for overtrædelse af loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde.

Må jeg på den givne foranledning oplyse, at justitsministeren i henhold til straffelovens § 38, stk. 1, kan løslade en domfældt på prøve, når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 9 måneder, er udstået, og i henhold til samme paragrafs stk. 3 kan løslade en domfældt på prøve, når halvdelen, dog mindst 4 måneder, af straffetiden er udstået. Denne sidste bestemmelse, der kom ind i straffeloven i 1956, kan dog efter sin ordlyd kun anvendes, når en løsladelse efter de foreliggende oplysninger må anses for begrundet i det enkelte tilfælde.

Der er mellem indenrigsministeriet og justitsministeriet enighed om, at disse regler om prøveløsladelse, herunder også bestemmelsen om prøveløsladelse efter afsoning af halvdelen af straffetiden, må finde anvendelse på de her omhandlede domfældte.

Når lærer Laurids Larsen ikke blev løsladt på prøve, da han den 28. november havde afsonet halvdelen af straffen, skyldes det, at der ikke forelå de ganske særlige forhold, som efter fast praksis kræves for prøveløsladelse efter § 38, stk. 3. Denne bestemmelse er en undtagelsesbestemmelse, der anvendes i sådanne tilfælde, hvor den person, der er tale om, i særlig grad har behov for at komme under tilsyn, eller hvor en løsladelse giver ham mulighed for at få en beskæftigelse, som han ellers ikke ville kunne få, eller endelig, hvor der i hans personlige eller hjemlige forhold findes ganske særlige grunde til løsladelse.

Da der i lærer Laurids Larsens tilfælde absolut ikke er tale om noget, som kan siges at kalde på sådanne særlige resocialiseringsmæssige foranstaltninger som de nævnte, ville en løsladelse af ham på nuværende tidspunkt falde helt uden for den praksis, der er fastlagt for anvendelsen af § 38, stk. 3.

O. Mathiasen: Jeg beklager, at jeg ikke er i stand til, som jeg nok burde, at bringe

den højtærede justitsminister en hjertelig tak for det svar, jeg har fået. Det kan man jo ikke gøre, når svaret er så negativt, som tilfældet er. Jeg konstaterer kun en enkelt ting straks, og det er, at der ikke i justitsministerens svartale her er sagt noget om, at det ikke kunne lade sig gøre at løslade Laurids Larsen, men at ministeren ikke mener, at disse betingelser er til stede. Det var jo også af rent menneskelige grunde, men det kan jeg ikke komme ind på her.

Nu lejligheden er her, har jeg en lille tilføjelse, idet jeg har et spørgsmål at stille til den højtærede justitsminister: var det med justitsministerens billigelse, at fængselsdirektør Tetens den 26. november gav fængselsinspektør Tolstrup i Nr. Snede, hvor Laurids Larsen sad, ordre til at lade Laurids Larsen overføre til det lukkede statsfængsel i Nyborg, og med hvilken begrundelse skete denne overflytning? Ifølge meddelelser i pressen — jeg kan f. eks. henvise til Fyens Tidende den 29. november — skete denne overflytning, fordi man frygtede den demonstration, som Aldrig mere Krig havde planlagt uden for fængslet i Nr. Snede.

Jeg spørger den højtærede justitsminister: er man i vort frie, demokratiske land virkelig bange for nogle fredelige demonstranter, som med garanti absolut ikke har til hensigt at fremkalde uroligheder, men blot med absolut ikke-voldelige metoder gerne vil vise deres fængslede kammerat en smule sympati i anledning af afslaget på ansøgningen om løsladelse? Er en sådan fredelig demonstration ikke fuldt ud lovlig og i overensstemmelse med den ret, som enhver borger i Danmark har til at give sin mening til kende? Som det vil være kendt, blev der også demonstreret i Nyborg og her foran Christiansborg. Det sidste sted blev demonstranterne anholdt og fik deres plakater beslaglagt, fordi de ikke ville modtage en advarsel, således at sagen nu, så vidt vides, går til byretten. Jeg spørger: var alt dette postyr virkelig nødvendigt?

Formanden: Taletiden er udløbet.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg i anledning af det supplerende spørgsmål, det ærede medlem stillede, sige, at